

Ir visą jų kraują susėmęs –
Tu laimingas, vadinasi, žuvęs.

1987

Rastauskas, Rolandas. Aktorius pasitraukia: Eilėraščiai. – Vilnius: Vaga, 1996.

[I viršų](#)

Brėkštant

Prabusti
Su eilėraščiu burnoje
Nes gyvenimas kaip rašė vietos išminčius
Tau tėra „tik proga parašyti
Dar vieną eilėrašį“

Jis pamiršo pridurti
Kad gyvenimas yra
Ir proga numirti

Ką ir primenu
Štai šituo eilėraščiu
Drėgną pavasario rytą
Lendančiu iš mano burnos

Abrakadabrišku
Neartikuluotu
Šnabždesiu

Peraugančiu
Į trumpą dejonę:

Kaktusas
Dievo
Gerklėj

1993

Rastauskas, Rolandas. Aktorius pasitraukia: Eilėraščiai. – Vilnius: Vaga, 1996.

[I viršų](#)

Rolandėlio darželis

Mano
išsiderinęs sodas

už spygliuotos
nervų vielos

daugiašnarė
ir daugiakampė

slidžių slėpinių
maišalynė

nuo kurios
susivemtų
japonas

ieškantis
skaidraus
mirkėjimo
išrišimo

palaimingos
tuštumos

mano
neveikiantis sodas

užžėlusių
minčių varputynas

kurmių
piliakalnis

užakęs
lapų užutėkis

sodininko instrumentų
kapinynas

šikšnosparnių
nerštavietė

puvėsių kazematas
po tėviškės
dangumi

1996

Rastauskas, Rolandas. Aktorius pasitraukia: Eilėraščiai. – Vilnius: Vaga, 1996.

[I viršų](#)

Balsai knygų mugėje

„Neapkenčiu
jūsų kančių
paminklų

proto išnarų
piramidžių

supiltų
Europos
Knygynuos

Klajojančių
jūsų raidžių
skruzdėlynų

laureatai
ir laurai

akademikai
pogrindžio princai

nekenčiu
tos kankinių
rinkos

rinktinių

užnuodytom
frazių ietim

įsiskverbiančių
į smegenų
kariesą

nė vienas
jūsų vaizduotės
blyksnis

nevertas
vaizdo pro langą“

„bet kodėl
tu žiūri į sieną

neskaitantis
kaliny?“

Rastauskas, Rolandas. Aktorius pasitraukia: Eilėraščiai. – Vilnius: Vaga, 1996.